

Publicerad 2019-12-12 19:09 av Catherine Brandt

Fick stark psykiatri efteråt av läkaren, sen blev världen två och så gick det många år tills mitt minne sakta började komma tillbaka och än idag är jag osäker på om det hänt, jag saknade verklighetskänsla..

Men det hände.

Jag kände det, den där händelsen, en själ som tas upp in i himlen, jag upplevde det och ett brott, eller ett slagsmål i en trång hall, röster som samtalade, en bil som körde och husets ägare som kom med en flaska vin och frågade om jag hade hört något.

Nej, jag har inget hört, var är min lilla dotter, jag är orolig..

De hällde upp vinet, "-Drick" och jag drack och drack sen kröp jag till en madrass som de lagt på golvet, i köket, där jag suttit på en stol under hela kvällen, utom då jag förtvivlat kröp ihop vid den gamla spisen, världen snurrade, men när hände det? En själ från en kvinna som just sagt att hon ville vara med Hans och att jag bara var en hora, till min...eller var det min egen själ som flytt från min kropp, var jag död?

Innan allt hände, en man från trappan, en räddare.

En kompis till honom, som anklagade mig.

Var jag död?

Jagad?

"-Jag vet ett hus du kan vara i" sa kompiserna.

Ett hus, undrade jag, jag är ju redan i ett hus.

Världen snurrade, var är min lilla dotter?

Jag vaknade på madrassen i det gamla köket.

Gick ner för trappan i det gamla parhuset,
bad ägaren om huvudvärkstabletter, död?

—

Lämnade in mitt vittnesmål flera gånger..

men det blev aldrig bra, polisen skrattade.

Jag såg en själ tas upp till himlen
där jag befann mig, hörde jag allt.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Catherine Brandt med Poeter.se id #56231 innehar upphovsrätten